

[Gert Petersen]

energiministeren har handlet korrekt, da han forelagde resultatet for offentligheden herhjemme. Han burde have indset, at der kunne være tvivl om bedømmelsen, og han burde straks, inden han udtalte sig, have forelagt resultatet for folketingets relevante udvalg – først og fremmest energiudvalget, eventuelt også det udenrigspolitiske nævn – ligesom han burde have udvist større åbenhed og nøje have kontrolleret sine oplysninger, inden han videregav dem.

Vi finder, at ministeren har begået en lang række fejl, og at de udspringer af en vis arrogance, og at han burde erkende det i dag. På den anden side mener vi ikke, at disse fejl er så graverende, at han fortjener et mistillidsvotum, men vi mener, at de er af en karakter, så han helt bestemt bør have en næse. Sådant én bør en minister også kunne bære af og til, så han i det mindste husker ikke at begå de samme fejl én gang til. Det må være folketinget, der tildeler ministeren denne næse, som han har fortjent. Jeg ved ikke, om det er et parlamentarisk udtryk, men det er for at forklare nærmere, hvad jeg mener, og jeg er i hvert fald helt sikker på, at selskabet til sikring af det danske sprog ikke har noget imod det gode gamle udtryk »en skideballe«. Det er det, ministeren fortjener, sådan at han kan lære af det, der er sket. Derfor vil der senere på vegne af vores parti og på vegne af VS fra VS-ordførers side blive foreslået en dagsorden, der vedrører dette spørgsmål, men som naturligvis også vedrører den statslige oliehandel, som vi har en kolossal interesse i at få videreudviklet.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det har været et dramatisk folketingsår både ude og hjemme. Udviklingen uden for landets grænser er både politisk og økonomisk gået i en skæv og fejl retning. Den brutale sovjetiske invasion i Afghanistan, den meningsløse og umenneskelige gidseltagning i Iran, det meget stærkt forøgede rustningsniveau og nu sidst hungerkatastrofer i Afrika er sørgelige højdepunkter i udviklingen. Økonomisk har samlingen næsten kun bragt dårligt nyt: stærkt forøgede oliepriser med et stigende betalingsbalanceoverskud i OPEC-landene og et stærkt forøget underskud i OECD-landene, en nedsat økonomisk aktivitet i OECD-området, med lav vækst, høj in-

flation og rekordhøj rente. Det er baggrunden for dansk politik og har været det igennem folketingsåret.

Det er i sig selv tilstrækkeligt til at skabe betydelige vanskeligheder, men jeg tør nok antyde, at vi selv har været i stand til ved egne kræfter at hidføre yderligere dramatik. Året begyndte med SV-sammenbrud, valg, hastelove, fortsatte med decemberkrise, rentefragsdebat, apriludspil, firkantede forhandlinger mellem de gamle partier og endelig det lille forlig. Det har faktisk i årets løb bugtet sig i bakke, dal, og det har været op ad bakke det meste af tiden. De politiske vanskeligheder i dette ting forøger klart de økonomiske, som i forvejen er store.

Det radikale venstre beklager stærkt, at det ikke lykkedes at skabe enighed mellem de fire gamle partier. Det er vores vurdering, at det var inden for det muliges grænser at blive enige om noget holdbart og langsigtet, som befolkningen ville have accepteret og forstået. Det er vores opfattelse, at en enestående chance blev smidt væk, og at ansvaret herfor i det væsentlige hviler på venstre og konservative. Den politiske vilje var der ikke, da det kom til stykket. Venstre og konservative satte efter vores vurdering det højere at komme til at genere en regering end at tage et ansvar. Agitation blev prioriteret højere end et ansvar, og kulminationen tør nok siges at være nået med de taler, vi har hørt fra V og K i dag.

Det er lidt bittert – for ikke at sige meget bittert – for folkestyret, fordi der er så hårdt brug for samarbejde og fasthed i stedet for strid og spektakel. De reelle vanskeligheder, som består i, at vi meget hurtigt må tilpasse både det private og det offentlige forbrug til lav vækst i økonomien, er store nok i sig selv. Vi har faktisk dårligt råd til at forøge dem med smålig partistrid og halvtarvelig debat.

I det radikale venstre undrer vi os især over det totale og komplette omsving, der er sket hos partiet venstre siden valget. Totalt væk er ansvarligheden. Det opleves i dag sådan, at venstre overhaler alt og alle i en hæmningsløs kritik. Jeg forstår det ikke på den baggrund, venstre har, med medansvar for den økonomiske politik, der føres i øjeblikket, med medansvar for den finanslov, vi lever under, med medansvar for den indkomstpølitik, vi lever under. Hr. Christopher